

Mycket Nöje.

Enovanlig kväll i belgiska Malonne

Då tänder Scaniazz Tioårsjubilaren väntar på hemmaplan

Lördagskväll i november i Malonne, ett litet samhälle strax utanför Namur i den franskspråkiga delen av Belgien.

Det är lite råkallt i luften och inga människors syns till. I husen längs vägen som leder genom byn är det mörkt i de flesta fönstren. Samhället ligger öde och tyst.

Men skenet bedrar. I Malonne är det fest denna lördagskväll. Ja, för malonneborna är denna kväll en av höjdpunkterna på året.

Anledning: skånska tradjazzgruppen Scaniazz har kommit på besök.

Till byns samlingslokal i en f.d. klosterbyggnad har drygt 400 personer sökt sig till gruppskonsert, utsåld sedan länge.

Där trängs gammelfarfar och medelålders med traktens ungdom och barn. Malonneborna älskar tradjazz och Scaniazz i synnerhet. Gruppens heliga konsert har blivit tradition.

Stämningen är hela tiden på topp under Scaniazz fyra timmar långa konsert. Och det är inte det goda belgiska ölets förtjänst. Nej, publiken rycks med av musiken och visar en entusiasm och inlevelse som nästan får tåket att lyfta sig.

Kvällens höjdpunkt är när Scaniazz i en paus i musiken överraskas med en tårta som bakats med anledning av grupps tioårsjubileum. När Scaniazz's ledare Paul Strandberg ska skära upp första biten vet jublet inga gränser.

Att Scaniazz tioårsjubileum uppmärksammas på detta sätt är inget att förvånas över. Ingen blir som bekant profet i sitt eget hemland, och detta gäller i högsta grad Scaniazz.

Visserligen är gruppen känd och omtyckt i Sverige, men det är framförallt på kontinenten, då främst i England, Holland och Belgien, man har sin stora publik.

Scaniazz på scen i Malonne, festliet, fullsatt, trångt.

Kvällens höjdpunkt i Malonne. Tioårsjubilerande Scaniazz hyllas med tårta.

Scaniazz är ett respekterat namn, inte bara för deras speleklighet, utan också för deras sätt att värda och tolka den ursprungliga New Orleansjazzen. Och att det inte är någon museal musik är konserten i Malonne ett levande bevis för. Det är musik som verkligen svänger!

Under denna deras senaste turné i Holland och Belgien följde många av deras fans dem i spåret på flera konsertor. Bland dem t.ex. en man som utpekades som Hollands motsvarighet till Henning Sjöström.

Ja, vi skulle förmodligen klara oss mycket bättre med t.ex. Holland som bas för vårt spelande, förklarar Paul Strandberg. Som det nu är kan bara några av oss klara av att helt leva på musiken.

Under tio år har Scaniazz i princip haft samma sammansättning som under den här turnén. Men för två medlemmar, Ulf Björkborn – klarinett, och Hans Brendroth – slaginstrument och washboard, var det här något av ett farväl till publiken. Tyvärr kan de inte kombinera sina ordinarie arbeten med musiken längre. Turnéer och repetitioner tar för mycket tid i anspråk.

Till våren har Scaniazz redan tre turnéer inbokade till Holland och Belgien. Men gruppen kommer också att spela flitigt i Sverige, och då inte minst i Skåne.

Närmas i tiden ligger Jazz i Malmö's stora sammandragning den 11 december på Swing Inn, nuvarande Malmborgen, i Malmö.

Även om gruppen är seriös, och därmed också mycket blygsamma i sin framtoning, hoppas de naturligtvis på att få en bredare publik även i Sverige.

Vi kompromissar aldrig med vår musik, vad vi sysslar med är att i många stycken levandegöra en gammal tradition, och vi är ganska ensamma. Det finns gott om s.k. dixieband, men bara ett fåtal grupper spelar verklig klassisk jazz, avslutar Paul Strandberg.

I belgiska Malonne är det tradjazzfantasten Guy Delvigne som drivit på och friskt bygden för Scaniazz's musik.

I Malonne går man man ur huse trots tio TV-kanaler. Egentligen skulle det lika väl kunna handla om Tomelilla.

Scaniazz väntar bara på att hemmaplan ska bli hemmaplan.